

Forfatter: Clausen, Johannes Carl Emil

Titel: BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1881-11-04)

Citation: Clausen, Johannes Carl Emil: "BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1881-11-04)", i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 259. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000168.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

J. Clausen til Vilh. Beck.
Aarslev St. 4. Novbr. 1881.

Min kjære Ven! Jeg fortrød ikke min Rejse til Randers. Et Møde i Kjærlighed var nok den Udgift og Besværlighed værd. ¹⁾

1) Jeg troer, at Du skulde fastholde og see at bringe den Tanke til Udførelse, at vordende og muligt nuværende Arbejdere i Missionen faae Ophold kortere eller længere Tid hos en Præst. Kunde han undervise dem i Kirkehistorie, Bibelkundskab o. s. v. — Skolelæreren lære dem at skrive deres Modersmaal og muligt lidt Stilskrivning for at lære dem at ordne deres Tanker, kunde s. 260da sendes af Præsten om i Sognet til Folk — baade troende og vantro — syge og raske, vilde dette sikkert være en god Uddannelse. Ingen Skade var det, hvis de, om Lejlighed gaves, og de havde Lyst, lærte at være »Teltmagere«. Henseet til Paulus kunde dette ikke være »under Værdigheden«.

2) Jeg var glad ved, at Du ogsaa var af den Mening, at Lejligheden nu (Askovhistorien) burde benyttes til at levendegjøre, bringe til Kundskab og aandelig Erkjendelse, hvad vor evg.-luth. Bekjendelse og den af denne prægede Aandsretning gjemmer. Men dertil hører, at troende Lægfolk faae klar Beskd om, hvad Sagen egentlig drejer sig om. De gamle Troende for en Menneskealder og mere siden kjendte Augsburgske Konfession; de havde benyttet den som Vaaben overfor Rationalismen — Grundtvigianerne, som nu ville have dette Vaaben ophængt i Rustkammeret som en Antikvitæt, benyttede det selv dengang med Kraft. Hvad bør der gøres? Paa Grundlag af Askovmødet og Udtalelser før og efter det (disse findes i »Dansk Kirketidende« ¹⁾, »Højskolebladet« ²⁾ og »Dansk Folkeblad« ³⁾) burde der gives en rolig, objektiv Fremstilling af

a) hvad man nu har i Sinde — Bortkasteisen af Bekjendelsesskrifterne.

b) hvad Følgen heraf vil blive, nemlig Opgivelsen af vor evg.-luth. Retning og en gruelig Forvirring o. s. v.

Dette Skrift burde være kort, klart og omsendes med »Indre Missionstidende«. Hvem skal affatte det? Professor Madsen; ⁴⁾ men burde det ikke underskrives af en s. 261hel Del bekjendte Præster og Lægfolk baade fra I. M. og fra andre Sider.

Tænk over dette mit Forslag. Du burde ikke vente for længe med at faae det virkeliggjort — altsaa, hvis Du er enig med mig, henvende Dig til Professor Madsen, som saa maatte have ovennævnte Blade, i hvilke Sagen er forhandlet.

Kap. Winther har skreven en god Oplysning for Lægfolk om Bekjendelsesskrifternes Betydning ¹⁾. Den — tilligemed Augsburgske Konf. burde Du henlede Lægfolkets Opmærksomhed paa. W.'s Skrift, synes jeg, burde udbredes af Missionens Arbejdere.

3) Indre Missions Virksomhed er i høj Grad betinget af, at vor evg.-luth. Kirke ikke bliver ødelagt — men den er ogsaa betinget af, at vort Land ikke gaaer til Grunde. Du veed, hvor meget denne sidste Sag ²⁾ har ligget mig paa Hjerte, hvor meget jeg har arbejdet for den. — Jeg tør sige: i Bøn og Tro. Jeg har aldrig bedt Dig om Støtte, skjønt jeg veed, hvor varmt dit Hjerte er for Fædrelandet; men jeg vidste, at Du vilde offre Dig alene for I. M., undgaae at sprede dine Kræfter og ved sideordnede Ting bringe Forstyrrelse og Svækkelse m. H. t. Hovedsagen. Og dog — hvor tidt har jeg ønsket, at Du paa en eller anden Maade kunde støtte Sagen. Jeg er kommen ind i mange Forhold, som have indgivet mig den Hjerte-Frygt, at Danmark virkelig er paa Afgrundens Rand. Jeg tør ikke bede Dig om noget. Jeg sender Dig hermed en Artikkel; af den vil Du see min Opfattelse. Jeg kan ikke tro andet, end at Du er enig med mig.

s. 262Skulde Du navnlig med Hensyn til Nr. 2 ville have en Sammenkomst hos Dig med Madsen og enkelte Andre for at lægge en bestemt Plan, da vil jeg paa nærmere given Meddelelse komme over til Dig i nærmeste Fremtid. Fra den anden Side udbredes nu deres Anskuelse Dag for Dag. Jeg mener, at man ikke bør tøve med at faa dannet en Modvægt.

Tak, min kjære Ven! for din trofaste Kjærlighed. Vær kjærligst hilset fra din gamle Ven

J. Clausen.